

مدیر کل جدید فرهنگ و ارشاد اسلامی خوزستان منصوب شد

بر اساس حکمی از سوی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، مجید منادی به عنوان مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی خوزستان شد. محمدمهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی روز یکشنبه در حکمی مجید منادی را به عنوان مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی خوزستان منصوب کرد.

پیش از این حجت الاسلام رضا کلاه کج عهده‌دار این مسئولیت بود.

الناز شاکر دوست در نمایی از «آخرین تولد»

«آخرین تولد» به کارگردانی و نویسندگی نوید محمودی که دو سال قبل با نام «سقوط کابل» پروانه ساخت گرفته بود، پس از دو سال از ۱۸ مرداد ماه با سرگروهی سینما هویزه مشهد در سراسر کشور اکران عمومی می شود. نوید محمودی پیش‌تر فیلم‌های «رفتن»، «هفت و نیم» و «مردن در آب مطهر» را کارگردانی کرده بود و تهیه‌کنندگی فیلم‌های «چند متر مکعب عشق»، «شکستن همزمان بیست استخوان» و سریال نمایش خانگی «پوست شیر» را برعهده داشته است.

افشای دلیل احتمالی مرگ بازیگر ۲۵ ساله

مادر «انگوس کلود» بازیگر ۲۵ ساله آمریکایی چنین بیان کرد که او احتمالا و به صورت تصادفی به دلیل سوء مصرف مواد مخدر در گذشته است. به نقل از گاردین، مادر «انگوس کلود» این گمانه‌زنی را رد کرد که مرگ اخیر و غیرمنتظره این بازیگر خودکشی بوده است. «لیزا کلود مک‌لافلین» در بیانیه‌ای ادعا کرد که پسرش در حال مرتب کردن مجدد اتاقش و قرار دادن وسایل بود و قصد داشت مدتی در خانه‌ای که دوستش دارد بماند و گفت: «اگر چه پسرم در غم مرگ ناپهنگام پدرش غمگین بود

«باربی» و نخستین زن میلیاردر سینما

فیلم «باربی» ساخته «گرتا گرویگ» پس از دو هفته اکران به فروشی بالغ بر یک میلیارد دلار در گیشه جهانی دست یافت.

ه نقل از هالیوود ریپورتر، فیلم سینمایی «باربی» با فروش ۵۳ میلیون دلاری، مجموع فروش خود در گیشه آمریکای شمالی را به ۴۵۹.۴ میلیون دلار رساند و از مرز یک میلیارد دلار در سطح جهانی عبور کرد تا کمپانی برادران وارنر به سود بزرگی دست پیدا کند.

یک نویسنده و کارگردان تئاتر:

خبرنگاران مشکلات حوزه فرهنگ و هنر را بیان کنند

احسان جانمی اظهار کرد: همان‌طور که فعالان عرصه فرهنگی، حوزه‌های مختلف را بررسی می‌کنند، من از خبرنگاران حوزه فرهنگ و هنر انتظار دارم که قبل از اینکه اتفاقی رخ دهد به سراغ موضوع موردنظر بروند و این‌گونه نباشد که بعد از رخ دادن یک مسئله یا رویداد و انتشار برخی مباحث در خصوص آن، به

بررسی موضوع بپردازند. او افزود: انتظار دارم خبرنگاران تا حد امکان در صحنه حضور داشته باشند و برای یافتن راه‌حل‌ها تلاش کنند؛ به طور مثال این پرسش مطرح است که چرا تئاتر اصفهان علی‌رغم این همه پتانسیل نمی‌تواند جایگاه خود را نشان دهد و دوستان قادر نیستند حق و حقوق صنف

لطفا قلم/دار باشید!

دریابد تا ناخودآگاه زمینه‌ساز انحراف جریان‌های فکری در یک جامعه به اصطلاح رو به رشد نشود و به نوعی اجتماع را از چاله به چاه نیندازد. برای آن که قدرت و نقش قلم (گفتار و نوشتار) را در جوامع دریابیم فقط کافی است تا به واژه شایعه در لغت‌نامه‌ها رجوع کنیم. دهخدا در فرهنگ‌نامه خود شایعه را «خبر معمولاً نادرستی که شیوع پیدا کرده» معنا کرده است و این مساله به همین سادگی نشان می‌دهد که نقش یک خبرنگار در رشد و زوال یک جامعه تا چه میزان موثر است. در این زمینه حال اگر شخص پیش از بیان موضوعی، از قلم خود به شناخت کافی رسیده باشد، تلاش می‌کند تا به درست‌ترین حالت ممکن و با احتیاط کامل (منظور از احتیاط ترسیدن از بیان موضوع نیست بلکه احتیاط در قالب تفکر بر روی مساله است) موضوع را مطرح کند تا نه برای خود و نه برای جامعه بد شود و در عین حال همه حواس‌ها و افکار را به سمت آن موضوع هدایت کند.

برطبق نظریه تجربه‌گرایی، شناخت و دانش در ارتباط و تعامل با محیط شکل می‌گیرد. نظریه تجربه‌گرایی شناخت در اصل به ارسطو برمی‌گردد زیرا او بر اهمیت تجربه حسی به عنوان اساس معرفت و شناخت تأکید می‌کند و می‌گوید که سرچشمه همه شناخت‌ها تجربه حسیاست، چیزی که خبرنگار به عنوان یک شخص هشدار دهنده در یک جامعه به آن شناخته می‌شود؛ کسی که حافظه تاریخی خوبی دارد یا آن قدر دیده که چشمش از هر اتفاق و کلامی کاملاً پر است و ساده به هر چیزی تن نمی‌دهد؛ فکر می‌کند، نقد می‌کند، رد می‌کند و به نوعی زمینه را برای دعوت به تفکر (ابتدا از خود و سپس جامعه) فراهم می‌کند. روی قصه این بار شناخت از نقش قلم (گفتار، نوشتار، افکار و... یک خبرنگار) در جامعه است. آن که می‌نویسد، به دنبال اصلاح است، دعوت به تفکر می‌کند و یا هزار کار روشن‌گرانه دیگر. باید پس از گام برداشتن در وادی شناخت مطلق از خود، قدرت قلم را نیز

خود واقعی را ببینیم و از این رو است که گاهی در جنگ با خود شکست می‌خوریم و این شکست را قالب تراوش‌های فکری خطرناکی به خورد جامعه‌ای می‌دهیم که تنبل برای یافتن است و تشنه خوراک آماده؛ پس هر چه که به دستش برسد را بدون تفکر می‌بلعد و ما بدون توجه به مساله شناخت قلم، نتیجه‌ای را رقم می‌زنیم که حتی دلخواه خودمان نیست و در نهایت محکوم به زوال می‌شویم، زوالی که خودمان بی‌شناخت واقعی از خود و قلم آن را رقم زده‌ایم. موضوع همان داستان تعمیرکار و دستگاه دیاک گفتار اول است؛ این جا خبرنگار در قالب یک دستگاه دیاک اگر عیب یابی را درست انجام ندهد و تعمیرکار به آنچه که سالم است دست بزند، نتیجه ماشینی خراب خواهد بود که در نهایت ممکن است منجر به مرگ سرنشینانش شود. اگر شخص به دنبال ایجاد تحول و تغییر در زندگی، افکار، جامعه و ایجاد مقطعی برای واداشتن قشری از مردم برای تفکر باشد، ناچار به شناخت و تغییر خود است زیرا در غیر این صورت هرگز روی تغییر و بهبودی اوضاع را نخواهد دید و این تغییر نیز فقط از خود آغاز می‌شود. برای ایجاد تغییر و تحول در یک نظام و دست زدن به مسایلی که برای یک جامعه خط قرمز به حساب می‌آیند، باید به نقش قلم و برش آن در میان عوام شناخت داشت تا بتوان در راستای خواسته‌ها در افکار و اندیشه‌های صحیح یا غلط آن جامعه اعمال نفوذ کرد و زمینه را برای ایجاد تغییر و تحول در عقاید آن اجتماع فراهم کرد. برای دستیابی به شناخت خود از قلم به عنوان یک راهبر و اصل مهم که یک خبرنگار می‌تواند به عنوان توشه به همراه خود داشته

تئاتر را مطالبه کنند؟! از این‌رو خبرنگار باید درحال تلاش برای مرتفع ساختن و حل کردن این مشکلات باشد و مسائلی این‌چنین را برای مسئولین مطرح کرده و درخواست بررسی کنند و تازمانی که نتیجه را ارزیابی نکرده‌اند آن را رها نکنند. این نویسنده و کارگردان تئاتر با تأکید بر اینکه خبرنگاران باید حامی مردم و نماینده زبان آن‌ها باشند، گفت: درخواست من از دوستان رسانه‌ای این است که مشکلات حوزه فرهنگ و هنر را ببینند، آن‌ها را بیان کنند و از انتشار صرف‌نظر نکنند. جانمی اضافه کرد: در حال حاضر پرسش من این است که چرا جشنواره‌ها هنوز فعالیت خود را آغاز نکرده و اطلاع‌رسانی‌های لازم در این‌باره انجام نشده است؟! بنابراین انتظار دارم که رسانه‌ها با جدیت این موضوع را دنبال کنند. درخواست من این است که بخش فرهنگ و هنر، پشتوانه ما باشند و رسانه‌ها با اعتمادسازی بین مردم، مشکلات همه حوزه‌ها از جمله مسائل مرتبط فرهنگی هنری را با جدیت بیشتری دنبال کرده و با

باشد، تشخیص خود واقعی مهمترین اصل است اصلی که در گفتار اول به عنوان خودشناسی بی‌واسطه از خود از آن یاد شد. این مسیر به معنای آن است که آنچه واقعا هستی مرا بشناسیم و نه آنچه که دوست داریم باشیم. همچنین نباید از خود فرار کنیم و باید شهادت مواجهه با خود را (چه خوب و چه بد) داشته باشیم تا در زمان صدور حکم فکری (در قالب یک خبرنگار یا روشنفکر) دچار تردید و یا گمراهی نشویم.

آنجا که شخص به خودشناسی بی‌واسطه از خود و سپس شناخت خود از قلم می‌رسد، می‌توان گفت که مواد اولیه و یا ساختار یک خبرنگار را دارد و می‌تواند جامعه را دعوت به تفکر و یا موضوعی را به چالش بکشد. برای این‌کار خبرنگار موضوع را از دیدگاه‌های مختلف می‌بیند و پس از اندیشیدن به آن، دیگران به دیدن فرامی‌خواند و در نهایت زمینه‌ساز یک جریان فکری می‌شود که نتیجه آن در نگاهی مثبت رشد و تعالی جامعه است. در این‌راه هر چند ممکن است گاهی مشکلاتی بر سر راه باشد و یا شخص بر اساس مواد غلط، به نتیجه‌ای درست دست پیدا نکند اما قطعاً این رفتار نادرست‌نیز یک تجربه

برای آیندگان به شمار خواهد آمد که با نگاه به گذشته می‌توانند در آن راه نادرست پای نگذارند و مسیری دیگر را برای رسیدن به هدف انتخاب کنند. تولید محتوای فکری و یا دعوت به فکر کردن، به چالش کشیدن یک موضوع، تحقیق درباره یک واقعه و هزار مساله ریز و درشت دیگر که در واقع از جمله وظایف خبرنگار است، تنها در صورتی می‌تواند به درستی به بار بنشیند که شخص به عنوان سرنشانی‌تولیدکننده این محتوا، نظر استخوان‌بندی فکری به درستی رشد کرده باشد و افکارش ریشه در خود فکری او داشته باشد و در حقیقت وام دار یک شخص دیگر، یک جریان و... نباشد و رفتاری مستقل از خود نشان دهد. در این راه فرد قلمدار ممکن است مورد هجمه بسیاری از نگاه‌ها، جریان‌ها و حتی اشخاص قرار بگیرد و به اصطلاح قلم او محکوم به دار شود، اما اگر آن شخص (خبرنگار) در آزمون‌های «خودشناسی بی‌واسطه از خود» و «شناخت خود از قلم» که در گفتار اول و دوم مطرح شدند با موفقیت بیرون آمده باشد، قطعاً قلم‌دار خواهد بود و سایه هیچ پرچمی بر او سنگینی نخواهد کرد و خود می‌تواند پرچمدار یک جریان فکری مستقل به منظور دستیابی جامعه به رشد و سعادت باشد.